

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ODBOR STAVEBNÍ

Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne ..... 4. 3. 2011 .....
za Magistrát hl. m. Prahy [redacted]
V Praze dne ..... 11. 3. 2011 .....
-29-

Sp. zn.: S-MHMP 155445/2011/OST/Lš

V Praze 25. 2. 2011

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební, jako odvolací správní orgán příslušný dle ustanovení § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů a dle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě odvolání společnosti CAMPING PRAHA s. r. o., IČ 26500078, se sídlem Rtyňská 353, Praha 9, zastoupené JUDr. Borisem Kučerou, advokátem se sídlem Žernovská 6, Praha 10, podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

ruší

rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21, odboru stavební úřad, čj. Výst/4474/2008/Ko ze dne 11. 6. 2008, kterým bylo podle ustanovení § 108 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, společnosti CAMPING PRAHA s. r. o., IČ 26500078, se sídlem Rtyňská 353, Praha 9, zakázáno užívání výrobků, které plní funkci stavby, a to „*samostatného objektu recepce a objektu WC a sprch pro návštěvníky a 24 mobilních objektů pro ubytování návštěvníků (umístěných především na pozemku parc. č. 1018/1 v k. ú. Klánovice, současně napojených na areálové rozvody elektro, vody a svody kanalizace) na pozemcích parc. č. 1017/1, 1017/7, 1020/1, 1018/1 a 1301/4, vše v k. ú. Klánovice, které byly umístěné bez souhlasu stavebního úřadu*“,

a věc vrací k novému projednání.

Odůvodnění:

Proti shora citovanému rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21, odboru stavební úřad (dále jen stavební úřad), podala odvolání společnost CAMPING PRAHA s. r. o., IČ 26500078, se sídlem Rtyňská 353, Praha 9 (dále jen odvolatel), zastoupená JUDr. Borisem Kučerou, advokátem se sídlem Žernovská 6, Praha 10, jako účastník řízení v zákonem

stanovené lhůtě. V odvolání nesouhlasí s vydáním napadeného rozhodnutí. Namítá jeho nezákonnost, kterou spatřuje v porušení procesních postupů stavebního úřadu i jeho věcnou nesprávnost. Procesní pochybení shledal ve skutečnosti, že ho stavební úřad jako vlastníka stavby „nekontaktoval“ při provádění úkonu (opatřování důkazů a dalších podkladů pro vydání správního rozhodnutí), ač byl na místě prováděného úkonu přítomen. Namítá také, že úřední osoby neprokázaly (průkazem) oprávnění provádět jakýkoliv úkon, nese-psaly zápis a jako účastníku řízení mu nebyla dána možnost k zjištěnému se vyjádřit. Má za to, že důkazy takto získané byly opatřeny v rozporu se zákonem a v návaznosti na ně je nezákonné i vydané rozhodnutí. Uznává, že se dopustil porušení ustanovení stavebního zákona, když objekt recepce a WC/sprch stavebnímu úřadu neohlásil, avšak v rámci řízení o dodatečném povolení stavby, vedeném u stavebního úřadu, se snaží toto pochybení napravit. Porušení se „*dopustil v dobré víře, budování koupaliště a kempu plánoval již v roce 2006 a tehdy pojem výrobek plnicí účel stavby nebyl ještě používán*“. Poukazuje na to, že objekty recepce a WC/sprch „*mají všechny vlastnosti nutné k tomu, aby naplnily zájmy chráněné stavebním zákonem, a proto odvolateli uniká důvod, proč je vydáván zákaz užívání s odvolání na § 2 a 4 správního řádu...*“ Zákaz užívání stavby recepce a WC/sprch považuje za nadbytečný. Domnívá se, že stavební úřad by měl hájit veřejný zájem tím, že zrychlí řízení o povolení užívání stavby, neboť u objektu WC/sprch jde o veřejný zájem, jelikož tyto objekty jako výrobky plnicí funkci stavby zvyšují zdravotní standard. Věcnou nesprávnost spatřuje v posouzení „*mobilitních objektů sloužících ubytování návštěvníků*“, tj. mobilních domovů (ČSN EN 1647). Poukazuje na to, že se jedná o výrobek, který je obytným vozidlem pro volný čas, tedy výrobkem jednoznačně a výslovně zařazeným do kategorie vozidel, nikoli stavby. Má za to, že stavební úřad porušil svou povinnost danou mu ustanovením § 2 odst. 2 správního řádu, neboť si přisvojil více rozhodovacích pravomocí, než mu ze zákona přísluší a tuto pravomoc použil k účelům, které mu nebyly zákonem nebo na základě zákona svěřeny (§ 2 odst. 1 správního řádu). Porušení vidí i v ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu. Vydané rozhodnutí je dle jeho názoru ve věci mobilních domovů nicotné. Poukazuje zejména na to, že „*připojení zaparkovaného vozidla pro volný čas na rozvody vody, elektro a svody kanalizace nečiní z vozidla výrobek plnicí funkci stavby, neboť stále je zachován charakter vozidla*“. Dle jeho názoru „*aby se jednalo o stavbu, musí jít o věc mající náležitosti stavby a být pevně spojené se zemí, s důrazem na slovo pevně*“.

Odvolání bylo doplněno dne 2. 9. 2008 o znalecký posudek č. 655 – 37/2008 ze dne 25. 8. 2008, a to podáním učiněným u odboru stavebního Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen odvolací správní orgán). Znalecký posudek byl vypracován znaleckým ústavem Sinconsult, s. r. o., Hertzova 364, Praha 10, za účelem „*posouzení, zda mobilní objekty plní funkci stavby, jako podklad pro odvolací řízení*“. Jeho objednatel je odvolatel. Ze závěru znaleckého posudku vyplývá, že posuzovaný mobilní domov, výrobek certifikovaný podle normy Evropské unie (recipované pod č. ČSN EN 1647 do českého právního řádu) jako vozidlo není výrobkem plnicí funkci stavby, nýbrž nemotorovým přívěsným vozidlem s pevnou obytnou nástavbou.

K podanému odvolání zaslala dne 18. 7. 2008 své vyjádření (výzva k vyjádření osobně převzata dne 3. 7. 2008) městská část Praha-Klánovice. Ztotožňuje se s názorem odvolatele a opírá jej o výše uvedenou ČSN, která se dle jejího názoru týká vozidel, a proto není možno, aby byla vykládána jako výrobek, který plní funkci stavby. Má za to, že pokud je mobilní dům natolik mobilní, že může být přemísťován po pozemních komunikacích, má charakter vozidla nebo přívěsu, nedopadá na něj režim stavebního zákona. Vyjádření městské části Praha-Klánovice bylo stavebnímu úřadu doručeno po uplynutí stanovené 10 denní lhůty, a proto by odvolací správní orgán v souladu s ust. § 86 odst. 3 správního řádu k němu nemusel přihlížet.

Odbor stavební Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen odvolací správní orgán) přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a řízení jemu předcházející v rozsahu uvedeném v § 89 odst. 2 správního řádu a dne 17. 9. 2008 vydal rozhodnutí čj. 440501/2008/OST/Lš/Zá ze dne 16. 9. 2008, které nabylo právní moci dne 22. 9. 2008.

Rozhodnutí čj. 440501/2008/OST/Lš/Zá ze dne 16. 9. 2008 bylo napadeno správní žalobou a bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze čj. 10 Ca 280/2008 ze dne 8. 12. 2010 (právní moc 12. 1. 2011).

Odvolací správní orgán ze spisového materiálu a ze své úřední činnosti zjistil, že dne 13. 3. 2008 stavební úřad provedl místní šetření k prošetření stavební činnosti v areálu koupaliště na pozemcích parc. č. 1017/1, 1018/1, 1018/2, 1018, 1020/1, 1301/4, 1017/7, 1017/6 a 1301/3, vše v k. ú. Klánovice, při kterém zjistil, že na uvedených pozemcích stavebník, společnost CAMPING PRAHA s. r. o., prováděl práce, ke kterým je potřebné rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, bez takového rozhodnutí nebo opatření. Jednalo se zejména o realizaci objektu recepce a WC, realizaci nových rozvodů nn a vo, úpravu a opravu rozvodů vody a kanalizace. Z místního šetření byl sepsán protokol, ze kterého vyplývá, že se ho zúčastnil jak jednatel společnosti CAMPING PRAHA s. r. o., Mgr. Boris Kučera, tak zástupce městské části Praha-Klánovice, které byla svěřená správa výše citovaných pozemků, jež jsou ve vlastnictví obce – hlavního města Prahy. Na základě těchto zjištění byla stavebním úřadem, opatřením ze dne 21. 3. 2008 čj. Výst/1957-výzva/ 2008/Br vydaná „výzva k bezodkladnému zastavení prací na stavbách v areálu koupaliště Klánovice“, jež byla odvolateli doručena dne 16. 4. 2008 a byla dána na vědomí také správci pozemků, městské části Praha-Klánovice.

Dne 2. 6. 2008 stavební úřad v rámci výkonu státního dozoru provedl v areálu koupaliště místní šetření za účelem dodržování vydané výzvy. Zjistil, že stavebník umístil na pozemcích uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí o odvolání objekt recepce, WC a sprch a 24 mobilních objektů pro ubytování návštěvníků. Všechny tyto objekty stavební úřad posoudil jako výrobky plnící funkci stavby sloužící k užívání osobami (viz níže) a při výkonu státního dozoru zjistil, že uvedené výrobky jeví známky užívání. Objekt recepce je vybaven zařizovacími předměty kancelářského typu, v prostoru pro prodej drobného občerstvení jsou umístěny regály a chladicí boxy (vše viditelné prosklením objektu), na objektu je uvedena otevírací doba. Objekt WC a sprch je volně přístupný návštěvníkům ubytovaným v kempu. Mobilní objekty pro ubytování jsou napojeny na areálové rozvody elektro, vody a svody kanalizace. Před některými z nich seděli rekreanti. Uvedená zjištění jsou dokladována fotodokumentací a byl o nich sepsán protokol.

Vzhledem k tomu, že uvedené výrobky jsou umístěny bez předchozího povolení stavebního úřadu a k předmětným výrobkům nebyl předložen doklad prokazující shodu jejich vlastností s požadavky na stavby dle ustanovení § 156 stavebního zákona, stavební úřad vydal odvoláním napadené rozhodnutí.

Odvolací správní orgán se k jednotlivým námitkám, opětovně vyjadřuje a v případě námitek obdobných žalobním námitkám, uvádí i právní názor soudu, přičemž žalobcem třeba rozumět odvolatele a žalovaným odvolací správní orgán.

K námitce týkající se porušení procesních postupů stavebním úřadem, odvolací správní orgán uvádí následující: Vlastníkem pozemků citovaných výše, je obec hlavní město Praha. Správcem těchto pozemků je městská část Praha-Klánovice. Předmětné pozemky tvoří areál koupaliště v Praze-Klánovicích. Vzhledem k tomu, že areál koupaliště je místem veřejně přístupným, nelze vstup posoudit jako vstup na cizí pozemek bez vědomí vlastníka. Jak vyplývá ze správního spisu, na stavby ani do staveb při dozoru (dodržování ustanovení

stavebního zákona a výzvy k bezodkladnému zastavení prací) nedošlo. Opatření důkazů (pořízená fotodokumentace, vlastní pozorování) tudíž odvolací správní orgán neshledal v rozporu se zákonem.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad při výkonu státního dozoru zjistil porušení ustanovení stavebního zákona, v souladu s ustanovením § 108 odst. 2 stavebního zákona rozhodnutím, které bylo prvním úkonem v řízení, zakázal užívání výrobků, které plní funkci stavby. V dané situaci nebyl povinen dávat účastníku řízení možnost vyjádřit se ke zjištěným skutečnostem. Pro úplnost nutno uvést, že případné pochybení stavebního úřadu, týkající se postupu při výkonu státního dozoru, by nemělo vliv na věcnou stránku prvoinstančního rozhodnutí. Odvolací správní orgán by sledoval hledisko procesní ekonomie, kdy není nutné ani vhodné rušit a vracet věc k novému projednání, kde vady řízení nebo chyby rozhodnutí nedosáhly takové intenzity, jež by měla za následek rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy, případně na jeho věcnou správnost.

Městský soud v Praze věc posoudil takto: *„Žalobní námitky vztahující se k postupu stavebního úřadu při místním šetření soud důvodnými neshledal, na druhé straně se však nemohl zcela ztotožnit ani s názorem žalovaného v tom, že stavební úřad byl oprávněn k provedení místního šetření, aniž by žalobce k němu přizval nebo ho o něm uvědomil. Podle § 172 odst. 1 stavebního zákona pověřený zaměstnanec stavebního úřadu, (...) pokud plní úkoly podle tohoto zákona, je oprávněn vstupovat na cizí pozemky, stavby a do staveb s vědomím jejich vlastníků... ..stavební úřad byl povinen vlastníka pozemku o zamýšleném vstupu na pozemky, na nichž byly umístěny předmětné mobilní domy, vyrozumět. ... S žalovaným však lze souhlasit, v tom, že uvedená vada neměla vliv na soulad napadeného rozhodnutí se zákonem. ...“*

Tak jako nelze souhlasit s tvrzením nezákonně opatřených důkazů, nesepsání zápisu z výkonu státního dozoru, nelze souhlasit ani s tvrzením odvolatele, že konal v dobré víře. Z výzvy k bezodkladnému zastavení prací věděl, že se má zdržet jakýchkoliv prací na stavbách v areálu koupaliště, přesto v této činnosti pokračoval. Umístil na pozemcích (zejména na pozemku parc. č. 1018/1 v k. ú. Klánovice) 24 výrobků plnících funkci stavby, napojil je na areálové rozvody a umožnil jejich užívání (viz fotodokumentace).

K námitce odvolatele, kterou poukazuje na to, že objekty recepce a WC/sprch *„mají všechny vlastnosti nutné k tomu, aby naplnily zájmy chráněné stavebním zákonem, a proto odvolateli uniká důvod, proč je vydáván zákaz užívání s odvoláním na § 2 a 4 správního řádu...“*, nutno uvést, že stavební úřad nezpochybňuje vlastnosti výrobku, který plní funkci stavby; ke skutečnosti, že *„odvolateli uniká důvod, proč je vydáván zákaz užívání s odvoláním na § 2 a 4 správního řádu“* lze toliko sdělit, že zákaz užívání byl vydán podle ustanovení § 108 odst. 2 stavebního zákona, nikoliv *„s odvoláním na § 2 a 4 správního řádu“*.

K námitce vztahující se k hájení veřejného zájmu stavebním úřadem odvolací správní orgán uvádí následující: žádný zákon v našem právním řádu obecně pojem „veřejný zájem“ nedefinuje. Veřejný zájem je nutno chápat jako zájem, který by bylo možno označit za obecně prospěšný. V daném konkrétním případě je to soulad s ustanovením § 108 stavebního zákona. Veřejný zájem je upraven v ustanovení § 132 stavebního zákona. Vzhledem k posuzovaným skutečnostem lze učinit závěr, že stavební úřad veřejný zájem hájí, čehož důkazem je vydání odvoláním napadeného rozhodnutí a dalších opatření či rozhodnutí, která ve věci stavby v areálu koupaliště v Praze-Klánovicích vydal.

Pokud jde o nesprávné posouzení mobilních objektů sloužících ubytování návštěvníků, odvolací správní orgán uvádí, že s posouzením stavebního úřadu se zcela ztotožňuje. Ustanovení § 2 odst. 3 stavebního zákona vymezuje pojem stavba účelově („stavbou se

rozumí“), nejde tedy o aktivní či univerzální definici. Je to mj. proto, že výraz stavba v sobě zahrnuje jak označení hotového díla (věci např. konstrukce, výrobek, zařízení), tak proces stavění jako probíhající činnost. Pro posouzení není rozhodující, zda je stavební dílo spojeno se zemí pevným základem (viz stavba pro reklamu). To je hledisko občanského zákoníku a určuje pouze, zda jde o věc movitou či nemovitou, nikoli jedná-li se o stavbu. Navíc stavební řízení se řídí ustanoveními stavebního zákona, potažmo správním řádem. Vymezení stavby je doplněno požadavkem, že dílo vzniká stavební nebo montážní technologií (v rozhodující většině na staveništi), takže nemůže jít o výrobek, který pouze plní funkci stavby. Takovýto výrobek vzniká jako celek sice také montážní technologií, avšak mimo „staveniště“, resp. pozemku, na který je následně umístěn.

S názorem, že uvedenou problematiku nelze posuzovat dle ustanovení stavebního zákona, nýbrž dle zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. (dále je zákon o provozu), neboť norma ČSN EU 1647, v bodě 3.1 definuje mobilní domov jako „*přepravitelné obytné vozidlo pro volný čas, které nesplňuje požadavky na konstrukci a provoz silničních vozidel, ale je vybaveno pro přepravu a je určeno pro dočasné nebo sezónní ubytování*“, nelze souhlasit.

V předloženém znaleckém posudku se uvádí, že se jedná o přípojné nemotorové vozidlo a že pro posuzování problematiky je proto směrodatný výše citovaný zákon o provozu. Odvolací správní orgán pro úplnost dodává, že jako takové musí být přípojné nemotorové vozidlo v souladu s citovaným zákonem o provozu přihlášeno k registraci (SPZ) a mít povinné ručení (§ 6 odst. 2 zákona o provozu). Pokud by šlo o takovéto „*zvláštní vozidlo vyrobené k jiným účelům než k provozu na pozemních komunikacích, které může být při splnění podmínek stanovených*“ výše citovaným „*zákonem k provozu na pozemních komunikacích schváleno*“ (§ 2 odst. 2 zákona o provozu), „pouze odstaveno“ by bylo do momentu připojení na areálové rozvody. Ve chvíli, kdy je splnění účelu užívání mobilního domu podmíněno osazením a stavbou sítí technického vybavení (přípojky voda, elektro, kanalizace), jedná se z hlediska stavebních předpisů o výrobek plnící funkci stavby, přičemž funkcí stavby je v daném případě rekreace.

Vzhledem k tomu je potřebné komplexně zkoumat umístění těchto výrobků na pozemku. Skupina výrobků plnících funkci stavby je umístěna na pozemku, u kterého je v katastru nemovitostí uvedeno využití „vodní nádrž umělá“ (parc. č. 1018/1). Podle územního plánu schváleného usnesením Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 10/05 ze dne 9. 9. 1999, ve znění změny Z 1000/00, schválené usnesením Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 40/14 ze dne 14. 9. 2006 (revize ÚpnSÚ HMP), se předmětné pozemky nalézají ve funkční ploše SP – sportu. Pozemky parc. č. 1017/6 a část pozemku parc. č. 1017/7 v k. ú. Klánovice leží v ploše s funkčním využitím OB – čistě obytné. Využití pozemků musí být v souladu s vyhláškou hlavního města Prahy o závazné části územního plánu č. 32/1999 ze dne 25. 11. 1999, ve znění pozdějších předpisů, zejména platné změny závazné části ÚpnSÚ hl. m. Prahy schválené změnou Z 1000/00.

U výrobku, který plní funkci stavby a současně slouží užívání osobami, vyžaduje stavební zákon jeho ohlášení stavebnímu úřadu [§ 104 odst. 2 písm. k) stavebního zákona], ke kterému musí být připojen doklad prokazující shodu vlastností takového výrobku s požadavky na stavby (§ 156 stavebního zákona). Ohlášení předchází územní souhlas, popřípadě územní rozhodnutí.

Městský soud v Praze k předmětné věci uvedl: „Nový stavební zákon č. 183/2006 Sb. zavedl do právního řádu zcela nový pojem »výrobek plnící funkci stavby«, aniž by však tento pojem definoval nebo nějak blíže vymezoval. Jde o novou kategorii stavebního zákona odlišnou od staveb, terénních úprav a zařízení. Výrobky plnící funkci stavby, na rozdíl od stavby ve smyslu § 2 odst. 3 zákona, nejsou výsledkem stavební činnosti, tj. přesněji řečeno nevznikly s použitím stavební nebo montážní technologie, ale jiné průmyslové, např. strojírenské technologie. Výrobek plnící funkci stavby je zařízením vyrobeným továrním způsobem. Pojmu »výrobek plnící funkci stavby« je tak nutno rozumět tak, že se jedná o výrobek, který plní takovou funkci, jakou obvykle plní stavby (tj. stavby ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona). Žalovaný v daném případě dovozoval, že se jedná o výrobky plnící funkci rekreace, tj. že se jedná o výrobky sloužící stejnému účelu, k jakému by jinak byly na předmětném pozemku zbudovány stavby kolaudované pro účel sezónního ubytování návštěvníků kempu. V tomto ohledu se úvahy žalovaného ubíraly správným směrem, když zkoumal, zda jsou předmětné výrobky připojeny na rozvody elektřiny, vody a kanalizace, neboť u rekreačních objektů je takové připojení předpokladem k tomu, aby mohly plnit svoji funkci. Žalovaný však pochybil, pokud toto kritérium absolutizoval a nezabýval se dalším okolnostmi případu... .. Soud ovšem nemůže souhlasit ani s žalobcem v tom, že předmětné domy nemohou být v žádném případě výrobkem plnícím funkci stavby dle § 108 odst. 1 stavebního zákona, pokud si zachovají svůj charakter silničního vozidla a zůstanou přemístitelná. Podle názoru soudu je nejpodstatnějším charakteristickým znakem výrobku plnícího funkci stavby dle stavebního zákona to, že se jedná o výrobek umístěný na určitém konkrétním místě trvale nebo dlouhodobě. To vychází z toho, že i stavba je věcí umístěnou na pozemku trvale nebo alespoň dlouhodobě. Z toho vychází i stavební zákon např. v ustanovení § 79 odst. 3 při vymezení staveb nevyžadujících rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas (např. v písm. j/ uvedené „přenosné stavby, zařízení a konstrukce, jejichž doba umístění na pozemku nepřesáhne 30 dnů v roce“ nebo v písm. m) uvedené „cirkusové stany pro nejvýše 200 osob a scénické stavby pro film, televizi nebo divadlo. Viz k tomu i ust. § 56 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb., podle něhož stavební povolení ani ohlášení nevyžadovala „krátkodobá přenosná zařízení, jako prodejní stánky, konstrukce a zařízení pro slavnostní výzdobu a osvětlení budov“). Je tak nutno odmítnout názor žalobce, podle něhož výrobkem plnícím funkci stavby nemůže být nemotorové vozidlo, resp. může jím být pouze v případě, přestane-li být přepravitelné po pozemních komunikacích. Stavení zákon hovoří zcela obecně o „výrobcích“ a nevyklučuje tedy z této definice předem žádné typy výrobků, tj. ani silniční vozidla, ať již motorová nebo nemotorová. Bude-li silniční vozidlo umístěno na pozemku trvale a bude trvale plnit určitou funkci vyhrazenou zpravidla stavbám (tj. např. bude sloužit k bydlení) bude umístění takového výrobku na pozemku podléhat ohlášení stavebnímu úřadu. Skutečnost, zda je předmětný výrobek umístěn na pozemku trvale či dlouhodobě anebo nikoliv, bude nutno zkoumat v každém případě individuálně podle konkrétních okolností, pokud osoba, která výrobek na pozemek umístila, svůj záměr výslovně stavebnímu úřadu nevyjeví. Záměru ponechat výrobek na pozemku dlouhodobě nebo trvale bude tak např. nasvědčovat umístění předmětného výrobku na podezdívku (po jeho sejmutí z podvozku), což je případ, který umiňuje žalobce v žalobě, ale může se jednat právě i o vybudování přípojek sítí technického vybavení, jak o tom hovoří žalovaný. Dalšími vodítky pak mohou být terénní úpravy provedené v souvislosti s umístěním předmětného výrobku, vybudování stálých přístupových cest k tomuto výrobku, v daném případě by pak mohl být zkoumán např. i žalobcem projevovaný úmysl pronajímat mobilní domy turistům po celou dobu turistické sezóny aj.“

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že odvolací správní orgán se ve svém rozhodnutí „nezabýval otázkou časového určení umístění předmětných výrobků na pozemku, přičemž ... se jedná o otázku pro posouzení charakteru předmětných výrobků podstatnou“.

Námítce porušení ustanovení § 2 správního řádu nelze přisvědčit. Stavební úřad dodržel základní zásady činnosti správních orgánů, stanovené v Hlavě II správního řádu. Postupoval v souladu se zákonem (zásada legality – § 2 odst. 1 správního řádu), svou pravomoc uplatnil k účelu, ke kterému mu byla na základě zákona svěřena a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena (zásada zákazu zneužití správní úvahy – § 2 odst. 2 správního řádu). O právech odvolatele nabytých v dobré víře (zásada ochrany dobré víry – § 2 odst. 3 správního řádu) viz výše.

Nelze přisvědčit ani námítce nicotného rozhodnutí. Odvoláním napadené rozhodnutí vydal věcně příslušný správní orgán (§ 77 odst. 1 správního řádu). Nicotnost dle § 77 odst. 2 správního řádu vyslovuje soud podle soudního řádu správního v případech, kdy rozhodnutí trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Vzhledem k tomu, že Městský soud v Praze nicotnost rozhodnutí stavebního úřadu (§ 76 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní) nevyslovil, lze dovozovat, že důvody nulity odvoláním napadeného rozhodnutí nebyly shledány.

Ve správním spise je založena plná moc ze dne 1. 6. 2008, kterou společnost CAMPING PRAHA s. r. o. zmocňuje advokáty JUDr. Borise Kučeru a JUDr. Věru Kučerovou k zastupování, „a to každý samostatně v řízení proti Úřadu městské části 21 – odbor stavební úřad...“ V této souvislosti odvolací správní orgán považuje za potřebné upozornit na skutečnost, že plná moc byla vystavená v rozporu s ustanovením § 33 odst. 1 správního řádu, věta poslední, jež zní: „*V těžké věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.*“ Takto udělenou plnou moc neměl stavební úřad akceptovat. Navíc text zmocnění je zmatečný, neboť advokáty zmocňuje k zastupování v řízení proti stavebnímu úřadu, přesto, že toto řízení vede stavební úřad.

Odvolací správní orgán konstatuje, že odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu postrádá úvahu týkající se „*časového určení umístění předmětných výrobků na pozemku, přičemž ... se jedná o otázku posouzení charakteru předmětných výrobků podstatnou*“.

Odvolací správní orgán při rozhodování o odvolání se řídil právním názorem Městského soudu v Praze prezentovaném v pravomocném rozsudku čj. 10 Ca 280/2008 ze dne 8. 12. 2010.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o odvolání.

Stavební úřad v novém projednání odstraní shora uvedené nedostatky a rozhodne v souladu se zákonem. Bude zkoumat zejména záměr ponechat výrobek na pozemku dlouhodobě nebo trvale (např. umístění předmětného výrobku na podezdívku po jeho sejmutí z podvozku), vybudování přípojek sítí technického vybavení, terénní úpravy provedené v souvislosti s umístěním předmětného výrobku, vybudování stálých přístupových cest k tomuto výrobku, úmysl pronajímat mobilní domy turistům po celou dobu turistické sezóny.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka
Ing. Ivana Suralová
ředitelka odboru

Rozhodnutí se doručuje: (N)

I. účastníkům řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu a odvolatelům doporučeně, fyzickým osobám do vlastních rukou:

- 1) JUDr. Boris Kučera, advokát, Žernovská 6, 100 00 Praha 10
- 2) Městská část Praha-Klánovice, U Besedy 300, 190 14 Praha 9

II. dále se doručuje:

- 1) odbor výstavby ÚMČ Praha 21

III. na vědomí:

- 1) CAMPING PRAHA s. r. o., Rtyňská 353, 190 12 Praha 9
- 2) odbor živnostenský ÚMČ Praha 21
- 3) OŽPD ÚMČ Praha 21
- 4) MHMP OST/1 – Lš
- 5) MHMP OST/1 – Ca
- 6) MHMP OST/3 – Jr
- 7) MHMP OST – Kr
- 8) MHMP OST – spis